

משלוח מנות

שולחן ערוך אורח חיים סימן תרצ"ה סעיף ד'

משלוח בגדים

תרומת הדשן סימן קיא

שאלה: בני אדם השולחים לחביריהם בפורים חלוקים וסדינים וכו', יוצאים ידי משלוח מנות או לא?
תשובה: יראה דאין יוצאים בהן דנראה טעם דמשלוח מנות הוא כדי שיהא לכל אחד די
וספק לקיים הסעודה כדינא. כדמשמע בגמ' פ"ק / מגילה ז' ע"ב / דאביי בר אבין ורב חנינא בר
אבין הוו מחלפים סעודותיהו בהדדי, ונפקי בהכי משלוח מנות. אלמא דטעמא משום סעודה
היא.

ותו נראה דלא אשכחן בשום מקום דמיקרי מנות אלא מידי דמיכלי או דמשתי. וכן דקדק הרמב"ם
בלשונו שכתב וחייב לשלוח שתי מנות של בשר או שתי מיני תבשיל או שתי מיני דאוכלים, ונראה
דשתייה בכלל אכילה. ובמתנות לאביונים כתב מעות או מיני מאכלים. אלמא דגבי משלוח מנות סבר
דזקא מידי דמיכלי.

מנות הלוי – מגילת אסתר

ומשלוח מנות וגו' כי זה רומז כי הם באגודה אחת ובאהבה ואחיה הפך מ"ש
הצורך מפוזר ומפורד ...

המנות הלוי כותב בהקדמתו "קראתי שמה מנות הלוי כדן וכהלכה שתי מנות לאדם אחד", והוא שלח את הספר
כמשלוח מנות לחותנו. משמע שסובר שיכול לקיים משלוח מנות עם נתינת חפצים. וכטעמו מובן, שסו"ס גם
נתינת חפצים גורם אחיה בישראל.

עוד בגדר מצות משלוח מנות

ש"ת כתב סופר אורח חיים סימן קמא

מה ראה מרדכי על ככה להוסיף בשמחת פורים מצות משלוח מנות איש לרעהו מה שאינו בכל יום טוב
דאיכא מ"ע דושמחת בחגך,
ונ"ל... בשנאמר ג"כ טעם לשמחה ומשתה בפורים יותר מכל יום טוב עד דאמר רבא חייב אינש לבסומי
בפורי' עד דלא ידע וכו'...

והנה אמרו חז"ל מכאן מודעה רבה לאורייתא והדר קבלוהו בימי אחשורוש ומני אז אין שום מודעה
לאורייתא כי קבלוהו בשמחה וכדי להראות שבשמחה הדר קבלוהו תקן מרדכי שיהיו ימים אלו ימי
משתה ושמחה כעין אצילי בני ישראל שהראו שמחת קבלת התורה ע"י שאכלו ושתו ולכן מצוה להרבות
בימים אלו במשתה ושמחה יותר מכל יום טוב כעין דאמרו ז"ל בעצרת כ"ע מודים דבעי נמי לכם וכהנ"ל:
ואחרי הוצעת דברים אלו מצאנו להטעים טעם מצות משלוח מנות איש לרעהו... לפמ"ש
דלכן מצוה להרבות בו בסעודה ומשתה ביותר כדי להראות שלא קשה עליו עול תורה ומצות ושמח לבו
עד כי הוא טוב לב משתה תמיד, ועדיין אפשר לחשוב כי לבו עליו נכאב ובשרו עליו תאבל על התורה
ואוכל ושותה ע"ד תנו שכר לאובד ויין למרי נפש, ואוכל ושות' כדי שישכח רישו, לכן התחכם מרדכי
והוסיף לשלוח מנות איש לרעהו מן הסעודה כדרך ששולחים איש לרעהו מסעודת
שמחה שלו... ואין זה אלא מי שעושה סעודה ומרבה בשתי' מפני שהוא שמח וטוב לב על הטוב